
POCAŁOWAĆ SIĘ (4) *vb pf*

się (2), się (2).

Oba o prawdopodobnie jasne (tak w po- oraz -ować); oba a jasne.

praet 3 pl m pers pocałowali się (1). subst pocałowały się (2). ◇ part praet act pocałowawszy się (1).

SI stp, Cn, Linde brak.

Pocałować jeden drugiego (4) : A gdyż nie mieli roztąć pocałowáli nie bárzo płacząc/ á zátym nie roziácháli. HistRzym 77v; Szli wierni towarzyŝy/ y ná drodze Oŝtyeńŝkiey/ gdzie nie mieli roziŝć [...] pocałowawŝy nie/ ták nie pozdrawiáli SkarŻyw 601.

Przen (2) : Miłóŝierdzie y prawdá zábieżály ŝobie w drogę/ ŝpráwiedliwoŝć y pokoy pocałowały nie/ prawdá z zemie wyniknęła/ á ŝpráwiedliwoŝć z niebá poyŝrzála. WysKaz 21 [idem] [Glosy III nr 102/80].

Szereg: »obląpić się i pocałować się« (1): Iáko y Dáwid piŝe/ iż prawda á ŝpráwiedliwoŝć potkawŝy nie ná drodze obląpiły nie y pocałowały nie [Ps 84/11] RejZwierc 51.

Formacje współrdzenne cf CAŁOWAĆ SIĘ.

EW, (JDok)